

د اِهْتَاكُ ، خرت شدن انبره می
 جتر کرم است هست از آن
 بشد و ذوق قبل اهتر مجھول اولم
 یذکر ابو عنری غبره و یقال هتیر
 بالضم فهو متراوی و یقال بالضم
 هتیر ، زشت گره ایله ، مواسی
 و صہا توی ، باطل و شام دون
 اھتر ، ناوانستن
 اھتاکس ، بر کیه گریه عومی باطل
 کردن و کیه گریه را کذیب کردن
 مند التما یزک لشهادت التي
 یکذب بعضها بعضا کانه جمع مقبول
 الحدیث المنابان شیطانان یتھاون
 و انیتھان از مندی چیزے گردین
 چند اگر از ننگ شام و نکو بش
 باکی نباشد و صاحب چیز ای باطل
 و بیچاره شدن یستعل مجید لا
 یقال استھتر نکذ افھو مستھتر
 بالضم بالفقوی مؤلف به لایبالی
 بما فعل فید و یشتیم له
 و ت ک دھتک کبعنه شیریشہ
 و ت ش د ت ، هتیش انکلب
 هتیش با نوح مجھول اگر کینتہ شد زکار
 د اھتیشاش ، بر افزولیدہ شدن سنگ
 خامل بالکلب او بالسباع
 و ت ع د ف ، هتبع انھم هتعا
 بانفع شاہین پیش آمد ایشان را
 وزود مشوجہ شد
 و ت ف هتفت ، بانفع آواز
 دھاتفت ، شانہ و آواز کنسنہ
 دقوش هتوت ، کعبہ کمان بلایک
 هتاند هتاند و هتقی کھنزی غل
 اصل ، هتفت الحامہ هتفتا ،

بانفع با نوح کبوتره و هتفت یبد
 هتفتا فقا ، کفراب با نوح بر زود
 هتفت فلانا ستود اورا و یقال
 فلانہ یهتفت ہما ، مجھولاً یجوب
 رو کے و جل با کورہ میشود
 و ت ک دھتک ، بالضم نیم شب
 دھتک ، بالضم سوانی و پرودہ
 در روگی و سافتنی از شرب
 دھتک ، کعبہ پوست پارہ کہ
 بروے بچہ در کشیدہ از شکم بر آید
 دھتک غرا شیدہ ، لقب علی از
 طوک حمیر قال فید قیس برساعہ
 و بدک الزمان علی ابن حاتم
 عرشہ و علی اذینہ صاحب الالواح
 رض ، هتک الیتر و غبرہ
 هتکا ، بانفع و رید پرودہ رایا ہتکانت
 جزوے از ان تا ظاہر شد ماورای آن
 و یقال هتک عرش فلان یعنی خوار
 و زویل گروید
 دھتیک ، پرودہ و ریدن شد
 اللیسالغہ
 دھتاکلک ، ہم گروہ تاریکی شب
 یمن یقال هتکننا اللیل ،
 یعنی در تاریکی شرب سیر کردیم
 دجل متھتک ، بکسر التاء مردوی
 پروا کے کہ از سوا می باک ندارد
 دھتک ، دریدہ و شکافتہ گردیدن
 پرودہ و سوا شدن
 دجل متھتک ، مرد سوا و می باک
 دجل متھتک ، بکسر التاء مردوی و
 کہ از بچہ پرودگی ہو سوائے باک ندارد
 دھتک ، دریدہ و شکافتہ شدن پرودہ
 و ت ک دھتک ، بانفع اگر بیدار

نشود نہ ریزند نہ در شب
 و ت ل و حجاب تھیل ، گتفت ایر
 نیک بازندہ
 دھتیل ، کامیر موضعیت
 دھتیل ، ابرو پرستہ بازندہ
 هتیل کر کج جمع
 هتلی ، کسری گریہیت
 دھتلان ، محرکتہ بدن سست پوستہ
 رض ، هتلت السماء هتلا ،
 بانفع و هتولا و هتلا لا یفتح
 الفوقیة و هتلا ننا ، محرکتہ پایہ
 بارید یا نیک بارید ابر
 و ت م دھتک ، بانفع ضعیفیت بہ
 کوہ سلیمی
 دھتیم ، کسفتہ گیہ ترش ریزہ
 دھتیم ، کز بیرام مرد کے
 دھتیم ، کتاتہ شکستہ و افتادہ ہر چیز
 دھتیم ، کصاحب از اعلام ہرست
 دھتیم ، مردوستہ دندان پیشین
 هتاء سوت مند حدیث طاہرین
 یعنی بالہتماء ای التي تکرت
 اسنانھا ، و نیز اھتم لقب شان
 بن خالد ان یبتتہ هتیم للکلاب
 دھتیم ، کھیر نوحے از در زشت
 شور لغہ فی المثلثہ
 رض ، هت فاء هتفا ، بانفع
 شکست دندان اورا از بن یا شکست
 مقدم دندان را
 اس ، هتیم الرجل هتفا ،
 محرکتہ شکستہ شد دندان پیشین
 او از بن
 دھتیم ، شکستن دندان از بن یا
 مقدم دندان

حاجت کسما ته کرد که هر چیز را فرو
 پوشد و بجل حاجت مرد کوب
 و عین حاجت چشم بنگا فرو
 و با چشم کفیل وادی مناک
 و کجاست کجاست زمین درشت
 خشک سال رسیده و نیز هجرت
 بسکون الاخر کلمه است که گویند
 ز بر گنبد بوسه و انما
 حدك الساعه الساعه ضرره اوه
 مینی علی الفم
 و کجاست کجاست بنگا در آب
 ز کسما ته ضرره
 حاجت کسما ته با فتح کول جمل حاجت
 مثل شتر سخت گریزنده و سخت
 با یک دود از بالا از شتر مردم
 و درشت خوسه و مرد زبرک
 و کجاست کجاست کلاطنا طبر
 دن (فتح البیت کما) با فتح
 هجرت کما میر شکست آنرا و
 بران کرد
 و کجاست کجاست که حربه حکایت
 آواز گردان وقت کارزار و زجر
 کردن شتر را بلفظ حج و بانک
 بر زدن برود و يقال حج بالفتح
 و حج بالکسر و یا بے بانک
 کردن شتر يقال حج بالفتح
 هدیه ای تا بعد
 و کجاست کجاست بنگا فرو رفتن چشم
 بقا حقیقت عینده ای عادت
 و کجاست کجاست الساقه بزه آوردن
 کوه یک گروید ناکه
 و کجاست کجاست استسید و بان
 و تادی کرد

استیجاب حاجت براسه خود اشش خود
 کار کردن و شتاب را غلن روزگار
 حج و ده جمل کجاست کجاست
 سکون الاخر زجر نیست مر اسب را
 و کجاست کجاست خوابیده شب زنده ارشد
 و کجاست کجاست کجاست نماز تجمد گز از زده
 تجود بالضم و تجود کرم جمع
 دن (جدا البعیر جردانه
 بالادین تجودا) بر زمین نهاده
 پیش کردن خوراه و نیز تجود
 شب خفتن و بیدار بودن زنده اوا
 و کجاست کجاست شب خفتن و خوابانیدن
 و خفته یا خفتن کس را بر زمین
 انداختن شتر پیش کردن خوراه
 و کجاست کجاست بیدار کردن خوابانیدن
 يقال تجودنی فقد طال السوی
 ای بومینی و منه قول لبید قال
 تجودنا فقد طال السوی و فرودنا
 ایضاً الدهر عنقل
 و کجاست کجاست شب خفتن و بیدار
 بودن از اضداد است و منه قول
 لصلاة اللیل التجدید
 حج و دم و حجدم با کسر و فتح ال
 کلمه است که بدان اسب را زجر
 کنند تا پیش رود لغه فی اجدم قبل
 اول سن دکیه ابن آدم القتل کل
 علی النهی فخرجوا الفریق قال لعل
 حج رد هجرت با فتح جدای و دراز
 و کجاست کجاست يقال هبیت النحره
 حجرا ای طولا و عظاما يقال لقیبتنه
 عن حجر یعنی طاقات کردم یا کس
 بعد سالی یا سپس شش روز یا زاید
 از آن یا بعد غیبت و نیز هجرت

نیم روز یعنی از وقت زوال الحساب
 مع ظهر یا از وقت زوال تا عصر
 و سختی گریه و نیکو گرامی نزا و جوی
 مرد و بستر و مهار یا زره کمان و فراخی
 و از زانی اخبار جمع يقال صابدا
 الالهی من الالهجات ای خست
 و کجاست کجاست با فتح سال تمام هجرت
 و کجاست کجاست با کسر شتر لاین و فایق
 ذکر و مومنت در کس کسان است
 و کجاست کجاست با کسر عدالی اسم مصد
 است و هجرت البعیر نزدیک
 صفای بین است و هجرت ذی
 غیب) قریب و باره و نیز هجرت
 از زمین بر زمین رفتن و یضم منه
 العورتان هجرت الی الحبشه و هجرت
 الی المدینه و ذوالهجرة و ذی
 الحجه بسوی مدینه هجرت کرده باشد
 و کجاست کجاست با ضم سخن زشت بیبوه
 و کجاست کجاست با حرکت شتر است بر زمین
 بر مسافت یک شب یا روز از عشر
 خرما یا بوسه نسبت کنند ذکر و
 مصروف و قد یوت و یمنع حجرت
 منسوب بوسه حاجری کذلک
 علی غیر القیاس و نیز کجاست
 بحرن را بخر مانند منه المثل
 کتبصیح تمی الی حجر و قول عمر رضی
 الله عنه عینت لما جرحه کانه
 اداد لکثرة و بایه اول کویب
 و بیروی عجب التاجر حجر و
 را کب البرخها لکثرة و بانها
 و المعنی تاجرها و را کب البحر
 سولانه لخطره و نیز هجرت
 حی بود نزدیک مدینه و بوسه آل

نسبت کنند قلال را یا آن منسوب است
 بسوی هجرین و نام یک حصه از
 روسنای ناؤن و هجران
 دوده است رو بارو سے دسر کو حصین
 و حکم نزدیک حضرت که یکے آن را
 خندون و دیگرے رادومن نامند
 و هجران گفت بهتر و فاضلتر از
 هجره خود و گلهای بارست روزنه
 و هجران کسر و جانے است
 و هجیران کا میر نیم روز نزدیک
 زوال مع ظهر یا از وقت زوال کتاب
 تا عصر حتی لان الناس پس کنون
 فی موتیم کا نیم قدم تا جبر و اگر ماسے
 نیم روز و سختی گرا هجیران مثله فی
 انکل و فی الحدیث کان النبی
 صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ یصلی الیهجیر
 حتی یتحف الشمس و حوض بن
 فیراح هجر بفتین حج و شور گینہ
 شکت کستہ و گرد خرد رشت و آئینہ
 گشتہ کا سطر و آبجی است
 مرینی محل را میاں کوز و عبر روشن
 ست باز ایستادہ از گشتی
 و شرف
 و هجیران کزیر موضع است
 و هجیران کتاب نہ کمان کلونہ
 و تاج و مشتری است کہ فارسیاں
 آرا نشان کرده بوند و سن کردن
 خرد گاہ پائے شتر بستہ بر تپگاہ
 یا بٹنگ متصل تپگاہ آن بندہ
 در سن پالان شتر
 و هجیران با بفتح فسو بالعا میگویند
 نیم روز خوند
 و هجیران سخن پریشان گوی

و جدائی کنندہ دلایق و فایق از
 و گراں و قبیلہ است
 و هجیران غیر روز مع ظهر یا از وقت
 زوال آن تاب تا عصر و سختی گرا
 و هجیران رسوائیها یقال
 رماہ ہجیران بفتح و فو اشس
 و هجیران نسو یا سمار و دیگر
 لازم گیر و حضرت شمر را و ہر چیزے
 خوب گرامی و جید و جوانمرد
 و هجیران بفتح الحسیم نام بار
 اسمیل صلوات اللہ و سلامہ علیہ
 و آنرا اجد نیز گویند و ہتہا سارہ
 لزوجہا ابراہیم علیہ السلام
 لما یستمن الولد - و نو ہجیران
 است از مہج
 و هجیران و از تر و سطر و گرامی
 تر یقال هذا ہجیرانہ و
 موضعے است بین کہ جاسی باش
 لوک میر بود و نیم مینہ
 و هجیران کسھرا سخن زشت و
 بیوہ و فایزہ و کفایت یقال
 ما عندہا عناد ذل اللہ و لا ہجیرانہ
 و هجیران ہجرتہ عقب پیر
 از منی میثم بن سفہ کہ یکی از اورد
 و هجیران با کسر و شد ای مضموعے
 و عادت و شان
 و هجیران کہ بیلے خوسے و عادت
 و حال اہجیران با کسر و القصر
 و آمد و هجیران کسکین و ہجیران
 بالتاء و اہجیران کا عبودتہ نظر
 یقال ہذا ہجیران و اند شاند
 و هجیران سخن پریشان و نور
 تا طر ان کون علی الخند و ہذا لہان

و هجیران ای قالوا فیہ غیر الخند و جدا
 ماند و کشتن شتر کہ کردن او بار پائے
 بستہ باشند
 دن ہجیران ہجیران با بفتح و
 ہجیران با کسر و جدائی کردہ
 ہجیران فی الصوم از جہاں باز
 ماند در روزہ و ہجیران فو ہجیران
 او مرضیہ ہجیران بالضم و ہجیران
 کہ لیلی و اہجیران با کسر و
 القصر میں در اندیدہ آن و
 پریشان گفتہ و ہجیران البعید
 ہجیران با بفتح و ہجیران ہجیران
 بست شتر را و تنگ بر کشیدہ و نیز
 ہجیران ہجیران گذشتن چیزے را
 ترک و ان و گذشتن شتر کہ
 ہجیران با کسر مثله یقال ہجیران
 ہجیران و حشر و نیز ہجیران کفر و ہجیران
 و ہجیران کسین گرامی نزاد خوب
 رو سے و نیکو و جید از ہر چیزے و بہتر
 و فاضلتر بر غیر خود و شتر نیکو پیہ
 خوش سیر و شتری کہ بر تار و زہری
 فزون باشد یقال بعید ہجیران
 ہجیران و یقال ہولدا یقناعتم
 الناس و ہجیرانہ او یقناعہ و
 ہجیران عدو سیر و یقال لتینا
 ہجیران کہا یقال مؤویلات
 ای فی وقت لہا جیرانہ و الہیل
 و نخلہ ہجیران ہجیران ہجیران
 و ساز و گسترہ شاخ ہجیران کہ
 رسوائے و بخش مہجیران جمع
 و منہ رمالا ہجیران ہجیران بفتح
 و کذا کلمہ ہجیران ہجیران سخن
 زشت گشتہ

دایحاکم، در آمدن بکسی یار چینی
 بناگاه و باز کردانیدن شتر را بسو
 مراح و دور کردن و سست
 نمودن بیماری را یقال هم الله الم
 عند دور آوردن چیزی را
 دایحاکم، هم شیرستان و دوشیدن
 دایحاکم، شکست و دیران کردن
 خانه و ملک و زمین چشم
 ه ج ن دایحاکم، باضم عن معیوب
 زشتی و اضاوت علم و سب یقال
 فید هجینه ای عیب
 دایحاکم، کامیر ناکس و فرومایه
 از هر چیزی و آنکه پرشش آزاو
 دماورش پرستار باشد یا پدرش
 از ماورستار باشد و حسب هجین
 بالضم و هجناه و هجان بالضم
 و مهاجین و مهاجینه جمع
 هجینه موند هجین ککنب هجان
 و هجان کتاب جمع
 و فرومایه و اصل از اسپ دستور
 یقال فرس هجین و بردوخته
 هجین ای غیر عتیق و ولدین هجین
 خبر که نه خاص باشد نه نه
 دایحاکم، کتاب برگزیده از
 هر چیزی مینه قول الشاعر
 هذا جناحی و هجانة فیہ و اذکل
 جان یدأ الی فیہ و شتران
 سپید موی و برگزیده ذکر موند
 واحد و جمع در دس کیسا است
 یقال ناقه هجان و ابل
 هجان و هجاشن ایضا ای هجین
 کریم، و سپید هجان را سپید
 قیل جعل هجان، هجین وزن کریمی

وزمین خوش خاک مرید حیوان
 دایحاکم، گلتا به پیدای و غیبی
 یقال هوبین الیهجانه
 هاجن، دختر نارسیده که او را
 شوی دهند و هجین خسرو سال از
 گو سپند ال و جز آن که پیش از
 رسیدگی کشن و هجین را یا
 بزغال اوه که قبل از بلوغ با کیر
 المثل جلّت الهاجن عن الولد
 جلّت الهاجن عن الرفد و الهم
 الفهم قال ابن الاعرابی جلّت
 فعلبه عن الهاجن ای کهت قال
 هی نبت بیون یعمل علیها مفتح
 ثم تلثم و هی حقة و نیز هاجن
 آتش زنده که بیک زون چهل آتش
 هاجینه، نخله کاول را آورد و نواده
 و غلبه هاجینه، مصترک و کواکب
 تا بالغ که دختران نارسیده و هجینه ایشان
 دایحاکم، کفقه کرده بی شیر
 دایحاکم، بافتح مقصوره کرده
 بی شیر هجینی باضم هجیم و هجیمه
 (رضن) هجنت الحاریة هجانا
 بافتح اجین کریده و کذا هجنت
 النخله و غیرا
 رک هجین هجینه باضم و
 هجانة ککرامه و هجونه
 بالضم هجین کرده مرد و ناکس
 و فرومایه گشت و نیز هجانة
 کرانایکی و شکوے و نیز هجینه
 پر آزاو و آورنده بودن
 دایحاکم، خداوند شتران کریمه
 شدن و بار کردن گشت تا سه
 بنت بیون را

دایحاکم، کفقه ناقه که بجهت
 نجابت و احوالت آن از گشتن
 فرومایه و هجین و نخله هجینه باضم
 دایحاکم، زشتی و نیک گردانیدن هجین سخن
 دایحاکم، کبیر الهجیم نخله که گشت
 بار آوردن نواده نماید
 دایحاکم، کبیر هجینه نخله هجینه باضم
 دایحاکم، دختر نارسیده را کائیدن
 دایحاکم، زشت شمردن تعال
 انا استنجین، فعلک و هذا ای هجین
 ه ج ن س دایحاکم، مظهر کمال
 ه ج ن ع دایحاکم، کفلس مودران
 آگنده گوشت و دراز از هر چیزی و پیر
 موی پیش سر رفته و شتر مرغ کل
 که در آن هنوز بقیه قوت باشد
 هجینه موند و شتر بچه که در
 شدت گرما زاو باشد
 ه ج ن ف دایحاکم، کفلس و هجین
 ه ج و دایحاکم، بافتح غوک
 دایحاکم، کفلس شکل یقال هجینه
 هجینه هذا ای علی شکل
 دایحاکم، بجز کفلس و موند قطعات خورنده
 دایحاکم، باضم و شتر ایاد آنچه
 بدان بجز کفلس از شعر و جز آن هجینه
 بالضم و شتر الواد و شتر
 یقال بینهما هجینه هجینه
 دایحاکم، بجز کرده شده
 دن، هجینه هجین بافتح و
 هجینه الکتاب و هجینه بافتح
 الفوقیه مود و دایحاکم و دایحاکم
 شعر و کفلس طاعت مود و
 دایحاکم، بجز هجینه
 صحبت او میکند و نیز هجینه

گسا حروف مقطعات خواندن
 يقال جهنت الموقوف و جهنم
 (ك) جوه يومنا، سنت کرم
 گرد روز
 و اقیبت النحر، بجا یا فتم آن را
 تقیه، حروف مقطعات خواندن
 منها جاذ، هرگز را بچو کردن
 جوا و با کسر شد
 و پنجی، حروف مقطعات خواندن
 دیناچی، یا بچو بچو کردن
 و بچو بچو، بچو کرده شدگان
 و جی رس، جوی ایتت جهنا،
 با فتح آشکار و کشاده گردید
 و عین البعین، در سنگ
 زدن چشم شتر
 و خ خ و خج، با کسر حکایت از
 آینه زنده
 و و هد هم با فتح خبر سیرت
 هدی با فتح شد و نیز هد
 زمین هد مبنم و هد و بفتح جاتا
 و مده که بیوهد کف و هد و هد
 شد عین انا بعد هد میر اللیل
 بعد آرمین شب یعنی آرام
 کردن مردم و خشن انا و کذا انا
 فلان و قد هد انا الرجل و اللیل
 اے بعد ما سکن الناس من المشی
 باللیل بعد ما هد انا العیون
 و انا هد و عا اے بعد نوره یا هد با فتح
 اول شب تا یک شمس تن بقل انا
 بعد و من طیس و الفعل من فتح
 و هد آه، با فتح موضع میان
 طایف، که دومی در اعلا سے
 مرطمان هد و بی حرکت منسوب

پس بر غیر تیا س
 و هد آه، با کسر قوت شبه بقال
 و هد آه یقلو اے تو تنها
 و هد آه، حرکت کوز پشت گردیدن
 و انفل من سع و فرو، کوان
 از بسیار بارکشی
 و هد آه، حرکت نوس از رفتار
 و هد آه، کاحد کوز پشت و دوش
 که اعلایش آسید و فروشت با
 و هد آه، کصرا شتر ماده که
 کوانش زرد و زده شده با بسیار بارکشی
 و هد آه، اگر ناته سب را کسان
 خاص یا نذ کر
 و مهد شمال نخست بقال
 ترکند علی مهدیتدا ای حالیه
 کان علیها تصغیر القدا
 و هد آه، آرام و اون بقال آفتا
 الله فعلى یعنی دور گرداننده
 رخ اورا دوست زون کوک رانا
 خواب شود و کوز پشت گردانیدن پیری
 کس او اسید و دوش گردانیدن
 و و هد آه، با فتح و بنسین مزه
 چشم و ریش و پرزه جامه هدیه یکی
 هدیه بن الد با فتح حمدی است
 حروف بندان گمان و هدیه
 بن الحشر، شاعر است
 و هد آه، حرکت شامه ایل
 و مانند آن و بزرگ دست که همیشه
 باشد چون سر و هر گاه که برگ خار
 و خود قایم مقام برک باشد و بزرگ
 که پستان باشد مانند برگ سرد
 و طاق و مانند آن هدیه یکی
 و هد آه و هد آه، کتاب جمع

و هد آه، حرکت شامه
 و هد آه، کسره مرغیت
 و هد آه، حرکت کند خاطر عاجز
 و گران جان گران سنگ
 و هد آه، مرد بسیار مزه و دراز مزه
 و هد آه، کسره مرغیت
 و راز و فرومشته شامه
 و هد آه، گران در مانده گران
 سنگ کند خاطر و گران جان و برگ
 که پستان دارد هد آه یکی
 و هد آه، کتاب جمع و ریش و پرزه
 جامه و هد آه، حرکت
 شامه ایل
 و هد آه، کسره مرغیت و این
 و ریش و پرزه جامه و کس
 زن که فرومشته باشد و کس
 پسر یزیدان و سوسو کند خاطر
 و عاجز گران سنگ نام سب
 عبد عمر و بن راشد
 و هد آه، حرکت کلام، با فتح
 و شد التخیه و بسیار سخن
 و ابن هد آه، شاعر است
 و هد آه، حرکت منسوب آبی است
 نزدیک سوارید
 و هد آه، با فتح تصور از
 از رفتار سب و مانند آن بچو شش
 و هد آه، با فتح برید
 آراء و نیز هد آه، در طین و
 سید پیدین بقل هد آه و هد آه
 التره اذ الحیلها و احتناها
 و هد آه، حرکت مرغیت و دراز مزه
 گردیده و هد آه، حرکت
 فرومشته شامه حرکت

اهدای (دوازده فرشته شاخ
 گردیدن در وقت
 و مقصد مقصد کعظم و بیاض
 پرزه دارد
 ووب وهدید کعبط شیرینک
 خفت و جفوات شده هداید کعبط
 مشد و خردی چشم و سستی آن مع
 جریاں اهلک یا عام است و شب
 کورسی تعالی بعینه هدید لے
 عمش او مشا و علمی است سیاه و
 مروست بنیالی
 و پس وهدکس کعلس
 برزیا بچه آن رسول کسبل مرد
 و بیل هدیل کسبل مرد
 بسار موسی و زولیده موسی که شان
 نمک و گران سنگ
 و وج وهدجاة محرکه تالیکن
 ناکه و ناله آن
 وهدجان محرکه رفتا پیران
 هداج کفراب مشد و انفعال من
 ضرب و تعالی هدج الظالمین یعنی
 لرزان رفت
 و قد وهدوچ کعبور فیکتاب
 جوش و ریج هدوچ بود بانگ
 وهداج کشد او رفتا پیران
 و نه و و نیز هداج نام اسپ
 ییب بن شریف و نام پر سبیل
 و هو هدج کعبور بود و بار گیر که
 مرکبی است ز ناله و عرب است
 و هو هدج بلند شدن کوران شتر
 و جز آن
 وهدج هدج کعبور بل بر قنار
 پیرانی روزه

وهداج ، با کسر شمراده نالان
 و ریج وهدج با و بانگ و فریاد
 وهدج ، بریده گردیدن آواز یارزه
 و مدیان شدن ناکه بر کعبه
 وهدج کعبور ال شتالی کننده
 وهدج کعبور ال شتالی کردن
 وهدج ، با فتح شمره گرامی نزا و جزو
 و بانگ شتر و آواز سخت درشت
 که از افتادن دیوار و حسرت آن آید
 و مرد سست و ضعیف و کسیر هدو
 و کسیر جمع تعالی اذ او کعبه الرجل غیر
 انی لغیر هد لے غیر ضعیف
 و قال ابن الاعرابی الهد بالفتح
 الجوار و الکریم و کسر فهو الجبان
 الضعیف و نیز هد سخرت پیران
 کردن تعالی وهد شتر للعیبه ای
 او هنت نکند و هکسرت هنت
 بالضم شد و پیری و پیر کردن و بانگ
 کردن شتر و تعالی قدرت بر جمل
 هدک من رجلی و کسر ال ال
 لے حک من رجل ای انقلک و منف
 فحاینة و فیه لقمان منهم من
 یجریه مجری المصد و لا یوثقه و
 لا یثقه و لا یجمعه و منهم من یجعله
 فعلا فینشی و یجمع و یوثق فقول
 مرت بر جمل هدک من جمل و با مرأة
 هدک من امرأه و بر جملین هدک
 و بر جمل هدک و با مرأتین هدک
 و نساء هدک نلک و یقاله لهد
 لوجل یعنی او ال بد نیک مرد است
 و چون کسی را بجلدت و و لیر می گفت
 کنند گویند فذلک یهد کعبور
 و نیز هد سست و ضعیف

گردیدن و انفعال من ضرب و سح
 هد ، بالفتح و کسر ال ال للطفة
 کعبور است که وقت آب خوردن شمر گویند
 وهد ، بالفتح آواز فرورفتن دیوار
 و مانند آن + و نیز هد موصیعیال
 عقان که آن از طایفه است قد تخفیف
 او الصواب بذاة بالهزة و تعتم
 وهد ، محرکه آواز سخت درشت
 وهد بن بکد کعبور و پادشاهی بود که
 بنزد ستم گرتی رفتی رواه البخاری
 وهد پید کاسیر مرد و راز و نیز
 وهد پید بانگ بر آوردن دیوار
 و جز آن وقت فرورفتن و انفعال من ضرب
 وهد بن بکد کعبور مردی است
 وهد ، کعبور بدل ترسند
 وهد ، کعبور زمین نرم و پشت
 شاکه و زمین نشیب
 وهد ، آواز دریا که در آن بانگ
 و دوی شنیده شود و کعبور از آن لایه پدید آید
 وهد ، تند و بانگ ابر
 وهد ، بدل ترسند
 ورجل هد ، با کسر مرد بسیار سخن
 وهد ادیک ، بالفتح یعنی بگذار و
 دور باش و یک سوشو
 وهد هد بالفتح آواز من احد ندارد
 وهد ، بانگ کعبور هد هد
 جمع و و نیز هد هد ، بانگ
 کردن شتر و مرغ و تعالی انفعال
 یهد هد هد ، و حرکت و ان
 کعبور را تا بخواب طود و فرود آوردن
 چیز را از بلند می به پستی و تعالی
 فذلک یهد هد الی ، مجول یعنی
 و بنیالی من میگزد و

وهدد هدا باضم هر مرغ که بانگ
 و فریاد کند و پر پرک هدا هدا
 که لبط و هدا اهد که لبط مثله و
 فیه یقول الشاعر الله و ره جلاوت
 سلیمان يوم الحساب هده هده احدت
 له من جرادواکان فی فیله و نشدت
 به لسان الحال فایته ان الهد ایله
 مقهوره صده بیهام ماکان فی تک الدنیا
 و ما فیها الاصح تحریم اکر لشی البنی
 صلی الله علیه وسلم عن قتله و قیل لیل
 اکل و کبوتر بسیار بانگ هدا اهد
 کفار حج و هدا اهد جمع
 و نیز هدا اهد باضم می است
 زمین و بافتح نرمی و علامت یقال
 ما فی دود و هدا و هدا یعنی
 طغنی نیست و دوستی
 و هدا هدا بافتح صاحب مسائل
 قاضی و نام پدر نقیب ملک سبا
 و هو بن باد بن شرح بن شرح بیل
 بن و سے شعر علی از ملوک حمیر
 و تهذیب (ترسانیدن و در پی
 کید گرگزاشتن گرسینه انرا
 و اهداد قومی و توانا شدن
 و تهذد از سانیدن
 و تهاد در پی کید گرگزاشتن قوم
 و تهذاد شکسته و درین
 شدن یقال انهدد الجمل کما کسر
 و در دجل هدا با کسر و در کل
 و هدا محرک و رایگان از خون حق
 و جز آن خون باطل کرده یقال
 ما و هم هدا می هدا و
 مردم از متسار افتاده
 و در جمل هدا با کسره مرد ساقط

وهدین کامیر بانگ شتر و کبوتر
 منکد بن عبد الله بن هدا بن
 کزیر صحابی است
 و هدا کسحاب موضع یار و دو بار است
 بهمه که مولد سید کذاب است
 و هاد (شیرے که زبرین آن سطر
 و جزرات شده و زبرین آن تنگ
 و زرد آب و این پس از ترش
 شدن گردد و مرد بی اعتبار
 که هیچ نیز و افتاده هدا و
 حرکت و کعبه جمع یقال هو هدا و
 و هم هدا و نیز در بده
 واحد جمع مذکر و مؤنث یکسان است
 و نیز هدا شتر بانگ هدا و
 مؤنث هو اود جمع
 و ارض هدا و زمین گیاهان تا گیاه
 و جوف اهدد و حکم آما سیه
 و هدا کسر او آب کی است بنجد
 مرثی عقل و بنی و حیدر
 و انبوا الهداد کشفه شاعری است
 و نسیم بن تار یا تبار یا تبار صحابی است
 و هدا که کعبه و دنا و شمس
 خود
 و هدا بافتح
 و التحریک رایگان و باطل شدن حق
 و خون و جز آن و هدا باطل
 گردانیدم از لازم متحد
 و هدا و انجم هدا بافتح
 و هدا کامیر بانگ کرد بی شفقته
 و هدا الحما هدا و هدا و
 و هدا بافتح العزیمه بانگ کرد
 و نیز هدا بافتح و محرک خوشیدن
 شراب هدا شد و کسفن سکون

خرما و نیک در از گردیدن گیاه و
 انبه تمام شدن آن یقال هم
 العرج اذا عظم نباتها هدا و
 هدا شد و نیز هدا و افتاد
 یقال ضربه هدا کت الله ای
 سقطت
 و اهدار رایگان و مباح گردیدن
 خون را
 و هدا کس کعبه شتر بانگ منه
 المثل کالمیة فی العنیه و آل کسفی
 باشد که در خطیره بند کسند تا کسفی
 کسند و او بانگ و فریاد میکند و این
 در حق شخصی گویند که فریاد می نماید
 در کارے ناشد
 و هدا بانگ کردن شتر بی
 شفقته و نیز بانگ کردن کبوتر
 و هدا باهم مباح گردانیدن جزا
 و اهدیدان پوسته بخته شدن باران
 و هدا سختیاش و این
 و هدا محرک و درخت
 اس لغته اهل الهمین قاطبه
 و هدا کس کلک هدا
 مجولار بخته شد
 و هدا برانگخته شدن سگ شکار
 و هدا کسب سگ و همین
 و بسکون الدال کسرة الهمین کلک
 است که به این شتر بچکان را تسکین
 و بنماز گریز
 و هدا کبوتر شتر مرغ
 و هدا کس هدا غدا
 شکست از ایا کفانیه
 و هدا طعامی است نرم گرمی شام
 و هدا فرو بسته و نرم شدن از

خصیہ دست گردیدن لب و
 فرود آمدن شاهنامه درخت
 دل و هدایت، بالکسر که کوه
 یعنی زشت خلق کل
 دل و هدایت، اکبر ج پرویز
 فرودشته از هر چیز و بیشتر فراخ
 گنج دهن
 هدایت، بانا ایشم زیر زنج شتر
 هم هدیم، با فتح خون رایگان و
 باطل و بیکر
 هدایت، با فتح باران سبک
 و یک دفعه باران و یک دفعه از مال
 هدیم، بالکسر جاسه کند ددی
 کرد یا خاص است بکلم پشمینه
 هدیم و هدیم کتب جمع
 و پیر سال خورده و سوزه کند و نام
 برد
 هدیم، محرکه پنجه از کوه چاه
 فرود ریده در چاه اتاده با سینه
 وز پسته است و یقال هدیم
 بینم هدیم ای هد و
 هدیم، آزمند کے ماوه زما
 یقال ناقه به هدیم ای ضبعه شد
 هدیم، گشتن مخت
 هدیم، فرزند ناقه سخت
 از زندگش هدای کسکادای
 و هدیم کفرده جمع
 هدیم، کامیر گیاه باقی اند سال اول
 هدیم، کفراب دوران سر که از
 سواری گشتی عارض شود
 هدیم، کفرطاس اندام حوب
 است یقال له و هدیم
 و و هدیم، گشتن بومعه

باوشامیت حمیرا و باد شاه حبش
 ذوالهدام، لقب متوکل بن
 عیاض شاعر و لقب نافع که فرود
 بر روی کرده
 هدیم، شیر خفته و سلیم شده
 و امن مید و مته، زمین بامان
 سبک سجده
 (من، هدیم الرجل) مجولا
 دوران سر رسید اورا از سواری گشتی و
 هدیم، با فتح شستن
 بنا و دوران کردن و شستن شستن
 رس، هدیم الناقه هدیم ما و
 هدیم، محترمتین سخت کشن خواه گردید تا
 و هدیم، از بند آزمند کشتن
 کشتن، از هدیم کشتن لغت
 است از ان
 هدیم، شستن بنا و ایران
 کردن، هدیم علیا الغد
 هدیم، کسر المال
 هدیم، از هدیم کشتن
 هدیم، خونمان لادن و سخت
 شستن، هدیم و هدیم بد کردن
 ترسانند یقال هدیم عقیبه
 هدیم، کشتن خون لادن و سخت
 هدیم، با هم در یگان و شتاب
 کردن خون را
 هدیم، هدیم هدیم
 هدیم، با فتح چیزه
 با نام و اندازه
 هدیم، کز بیج جامه کند
 و در بند و سبک زولیده سر
 هدیم، کسب جامه کند و مرد
 کراں و پشه با بند فراهم آید

هدیم، کسب جامه کند و مرد
 درخت ناک و روزگار و پیرینه و قدیم
 و مرضیمت و گروپ از مردم
 هدیم، در یگان سبک
 هدیم، با فتح بامان کسب جامه
 هدیم، بالکسر فراخی و ارزانی
 سال و مرضیمت بجرین
 هدیم، با ضم آشتی و صلح
 و تن آسانی و آرامش یقال هدیم
 علی هدیم، سکون علی غل
 هدیم، کتاب کول کراں
 سبک هدیم کتب جمع
 هدیم، با فتح بدول و خیل
 هدیم، از هدیم آرمید
 و آرام و لا زم و متعه و هدیم
 الهدیم، خوشنود کرد آن راه
 هدیم، هدیم کردن و کشتن
 هدیم، هدیم زنده گانی شدن
 و هدیم، کفته شد
 هدیم، کسب جامه
 کسب جامه و اردنگ خود را
 هدیم، لاغر گردانیدن و سپهر
 هدیم، خوشنود کردن و
 آرام دادن و مشغول کردن زن
 کوه را بستن و آهستگی و باز
 و هدیم، از کار
 هدیم، آشتی کردن با هم
 هدیم، راست ایستادن
 و درست و راست شدن کار یقال
 هدیم، از هدیم استقامت
 و هدیم، از هدیم است
 هدیم، از هدیم خود
 هدیم، با فتح زمان کرد

بگذرستند پیرته کیسے وقال
 الفراء لا واهد له و عروس
 و نیز هدی روش منسے سیرت و
 کیسے هدیه بالتاء مثله یقال ما
 احسن هدیة و هدیه ای سیرت
 و هدیه الامر، شلثت روسے و
 حسه کار و کار یقال خذ فی هدیک
 و الکسر اعلی ای فیما کنت من
 الحدیث و العمل و نظر فلان هدیه
 امره اوفی هدیه امره ای جسته
 رهدی، بضم اهما، وقع الدال
 راستی و راه راست و راهنامے
 دولالت و یونٹ و روز
 و هدایة، بالفتح اوقات و حالات
 و هدی، کنفی بندہ و عروس
 و محترم و ارجمند از ہر چیز و قربانی
 کہ جسم فرستند و فری حتی
 یلغ الهدی علیہ بالتخفیف التثنی
 هدیه کیسے و قیل الهدی جمع
 هدی مثل عتمة عبد و کلیب
 و هدیه، کنفی تھف و ارغاف
 هدایا و هدای کیسے کسے کسے
 الی جمع و عروس و از اعلام است
 و هدایت، کہ حقیقہ نام مروسے
 و هدای، کسے آوروں و وزن
 ہر کیسے طعام طہور ایچے و خوردن نام است
 و هدای، کسے است و کند خاطر
 و ہادی، رہنماے و پیشو اکرون
 ہوادی جمع یقال قلت ہوادی
 الخیل ای اعنائہا و پیکان تیر و
 کار کہ در مرکز غرض بندہ اورا
 وقت غرض کہ بحد شیریشہ و اول
 از شب اول ششراں پیشو کہ

نہاں شو ہوا دی جمع
 و ہادی بے اچوب دستی و سبک
 بنہ و برآمد و در آب ہادی قیامت
 جمع و نیز ہادیات، کلمہ گاواں
 و شتی و جزاں کہ پیش پیش رود
 و ہدف، کعبہ و راہنما
 و ہدی، محنت و شل و مانند
 یقال لک عندی ہدیاتی مثلها
 و دیت بسم تم تبهم انہ ہدیای ای قصد
 و ہدی، کسے آنچہ ہدیہ و روسے
 آزد چون طبق و حسرتاں کہ باہر
 ہر شے و بسیار ہدیہ آند
 لذکر و الاثنی یقال جل
 مہدی و امرأۃ مہدی ایفنا
 و مہدی، بالکسر بسیار ہدیہ آند
 و مہدی، بحال و لامکثر لہایفنا
 فلان علی مہدیہ
 و مہدی، مکر مہدیہ عروس و شکر
 است بخریب
 رض، ہدایہ ہدی، بالصم
 و فتح الدال و ہدیایا بالفتح و
 ہداید کتابة و ہدیہ بالکسر
 راہ راست نموداں را ہدایۃ
 اللہ الطریق و لہ و التبیہ
 كذلك و ہدی الطریق، یافت
 راہ را و کن افلاں لا یعدی
 الطریق یعنی نی یا برہ راہ و نیز
 ہدایۃ، سپید آواز شکار گرن
 و آگاہین و راہ نمودن یقال ہدیۃ
 الطریق و البیت اسے عزلتک
 و قوله تعالی اذ لم یبقکم قال ابو
 عمرو و اولیٰ یکتب لہم ہدیۃ
 کسے عروس را ہدایہ آند

و فرستان عروس را بخاند شومی یقال
 ہدیۃ المرأة الی بعلہا و ہدیۃ
 المرأة عجمیہ و ہدیۃ و رفتن
 براہ و کسے یقال ہدی دستک فلان
 ای سادسینتد و فی الحدیث و ہدی
 ہدی عمار و پیش و زادن و پیش
 گرفتن یقال ہدایۃ اذا تقدمتہ
 و اهدا، ہدیہ فرستادن و اودن
 یقال اهدی لہ و الیہ و فرستادن
 عروس را بخاند شومی
 و ہدی، ہدیہ فرستادن و اودن
 و ہدای، ہدیہ فرستادن و اودن
 کیسے بیک جانب و دیگرے بروگیر
 جانب یقال جاد فلان ہدای
 بین اثین اذا کان یثنی بینہما
 معتد علیہما من ضعف او سکو
 و ہدای، کسے و کسے را ہدیہ و اودن
 و فی الحدیث تقاد و اتقابوا و رفتن
 رفتن و خمین و رفتار و ہدیہ رفتن
 یقال تقادت المرأة ای قبلت و رفتن
 و ہدی، راہ یافتن
 و اهدای، راہ راست یافتن یقال
 ہولایعتدی الطریق و کذا لایعتدی
 بفتح اللام لکسہا، و ہدیہ فرستادن
 عروس را و پیش رو شدن و سبب
 گرفتن یقال ہدی الطریق الخیل
 ای صاری او اثلہا
 راستی ہدیہ ہر ہموئے و ہدیہ رفتن
 و ہدیہ لکسہا، بفتح بیل آہنے و کند
 رفت ہدای، ہدای، بفتح زو
 بریہاں و زود و زانہ و ہدی
 الصدق، کسے را ہدیہ و ہدای

مضر پدی است از مضر ہڈی
منسوب بوسے و مذیل بن نضر بن
مارج محبت است و ابو ہذیل صحابی
ہذا ذیل میانه شب اول یاقبیل
و هذا لول کصفور مرد سبک
و سبک از بتر و کرک و اسپ و مار
در شت اندام و پشت خرد و آب ابر
خرد و رک بریزه هذیل جمع
و آفت وقتند و اول شب یاقبیل
آن و باران کہ از دور دیده شود و
ابر باریک و اسپ مجلان بن کرک
و جابر بن عقیل سدوسی و شمشیر
هبطه بن ابی و هب مخزومی
و هو ذل فی مشبه هو ذل لک
شتاب رفت یا مضطرب در روین
و هو ذل پیولی بسوسے بالاندخت
کیز را و انداخت و هو ذل لیتقای
جنابیده شد مشک شیر
و نیز هو ذل لک سست شدن
در جماع و جنبان بیرون آمدن
بل شتر و چندین بار
و ذل یب و هذیل کبیر کہ رجبه کی شتابی
و ذل یخ و هذیل کصفور مرد کندی
و ذل یم و هذیل کک کد حرجه
نوع از رفتار سرعت
و ذم و هذمه بن لایم، بالضم مرد
است از عزیزند
هذمه بن عتاب، محرکه
و ربی لے است
و سعد بن هذیم، کرک بیر پربیل
است و هو ابن زید لکن
مضیکه عبدا سودا سہ هذیم
و هذام، کفراب و غیرہ

هذیل نام، کجید شتاب رو سرخ
و هذیل نام، بافتح بسیار خوار و
و لیر و نام مردی
و هذیل نام، کبیر شمشیر بران
(من) هذام هذام، بافتح برید
و شتاب خورد
و ذم ل و هذام لک نوسے از زلف
شتاب کہ دران کام نزدیک نشند
و ذم ل و هذام لک السیف هذام
بافتح جنابیدم شمشیر و هذام
فی الکلام، بیوہ و تقم دران
و ذم ل و هذام لک کفراب بیوہ کوئی
از بیماری و خواب اسم است
و رجل هذام، کشا و مرد بسیار
بیوہ کسی از بیماری یا خواب
هذامه بالتاء مثله
(من) هذامی هذامی، بافتح
هذامی یا محمکه بیوہ در اشید
از بیماری و خواب و جزآن
و هذامی الکفم، نیک پختن گوشت
چنانکہ سنگی نماند
و ر و هذام، کسر و مرد سید سخن
و بیوہ کسی
و هذامی، کامیر گوشت نیک پخت
و هذامی، کسینہ سردی و قال هذام
و ذم ل و هذام لک ای بیوہ لشد و خرد
و هذام، گسار نو باوہ خرد و خرد
و نام دیوسی کہ موکل خوابانے زشت است
و هذام، کفراب سخن بسیار
خطایا زشت و نفس یا سخن تباہ کار
و مرد بسیار سخن بیوہ گوے
(من) هذامی متعلقه هذام
بافتح بسیار نفس یا زشت گفت

یا بسیار خطا کرد و سخن و هذام
الذم هذام و هذام لک کرامت
سخت شد سر باروسے چنانکہ خرد
کہ کبشہ آزا یا کشت سر او را
و هذام لک سخت سرد کرد باوہ
و هذام لک نیک بخت آن را
و هذام لک القوم، مجبور لاسو
کردانید شد هذام لک
ادان
(من) هذام لک هذام، بافتح و باضم
و هذام لک نیک بخت شد گوشت
و هذام لک سخت کردین سر باوہ
چند آنکہ بقتل نزدیک گردانید یا
کشتن آن نیک بختن گوشت را
و سرد کردانیدن يقال اقرأنا
و ذلك بالعنى و خامس برفاح
و کشتن سخن بسیار و بیوہ گفتن
و هذام لک نیک پختن گوشت و جمل
و هذام لک کعظم لغت ستان
و هذام لک نیک پختن گوشت
و ر و هذام، بالضم پیر تنک
بالاے شکنب و روه
و هذام، کریند و احواب باز
کردند يقال ماله هذام و لا
قاربه، ای صاید و من الماء
و لا و اود یخه و را چیزے نیست
یا آنکہ از اوے کسی سگریزه نزدیک
اوے رود کوئی حقیقی ندارد
و هذام لک، آبکی است مرینی
و هذام لک بن ذبیان را
و هذام لک کشا و از اعلام است
و هذام لک کبیر جو بی است کشا
و دران را کہ دران زمین شیار

ان هرب هرباً حركه و قنوباً
كقصر و هرباً حركه كرميت و هرب
يبلغ قتي) نيره ميخ فروشيد زمين
رس) هرب هرباً حركه پير
كلل سال كزيبه
هرب هرباً كحسن ترسان و نيز نام مرد
داهرباب، سخت در افتادن در
كاره و مستغرق شدن در آل
و كوشش رفتن ترسان و كزيبان
و بران باد خاك او بسوے كزيب مضطر
كردن كس را

دهرب هرباً كزيبان
هرب هرباً كزيبان زشت كردن
كاره استوار ناكردن

هرب و دهربان، كزيب بر لبه مينه
مجاور، تفكده بنو يا مردم يا قه و
عالم ايشان يا خادم آنكده مقال
و قانخي كبريان عرب اسعد قانسي
برايه حج

دهربان، نومي از قنار، پ كتر از هرب
دهربان، با كسر و فتح الباء
مستور افتاد، بست با عزيمش
و ناز و يقال عد الجبل الهربان
اي في شوق و يقال الامه هربان
متببه يشبهه لظرايد و
هربان هربان، كفتد سب
و چسب و چالاک از قند و كرك

هربان هربان، كفتد سب
هربان هربان، كفتد سب
هربان هربان، كفتد سب
هربان هربان، كفتد سب
هربان هربان، كفتد سب

كلام آن كوتاه باشد خلاف اسل و
نيز هربيت امر دے كه راز را بوشد
و مرز شست سخن
دهربان، كسور شير ميشه
داسد امرت، شير فراخ دهن
دهربان، كشته شير ميشه
مفراوت الفيم فراخ دهن
دندان هربان اللحم هربان
يا فتح نيك نيت كوشش را در امر كرو
و نيز هربان، طعن كردن در ابرو
كس يقال هربان عرضة اذا طعن

و جامه در اندين
دس، هربان هربان، حركه فراخ
كرويه و نيز هربان هربان

كردن زن
دكاتب هربان، كس طه سگان
فراخ دهن
دهربان، نيك نيت كوشش
و استد للمبالغة

هربان هربان، با كسر جاب كنه
دهربان، بالضم و هي است و
هربان هربان، جمع شير ميشه
هربان كنه هربان
دهربان، ذك بيني يا بين بيني
دب يا كلب بالان و يا ۷۰
مياں دوسراخ بيني كس و نام
مردے و شير ميشه

هربان هربان، با فتح اشرب
مصدر في الاصل
هربان، با كسر كزيب و كس و نيز
دهربان، بالاء و كمان نرم
دهربان، كشته در سب نيك نيت
دهربان، كنانته كره آميزند

و افزاينده در حديث
دهربان، كس نيك نيت بسيار نيك نيت
دس، هربان الناس هربان
يا فتح در آشوب و فتنه و كوشش
و اختلاط و اميزش افتادن و في
حديث اشراط الساعة قيل
و ما ظهروا ما رسول الله قال القتل
و اهل حج افزوني است در هر جنبه
منه قوطه في الجماع بات فلان
يهم جماعاً لئلا يجمعوا و هربان الباب
كشاده گذاشت در راه و هربان في

الحديث) بسياري و افزوني نمود
در سخن و سخن شوریده و شسته گشت
و هربان جبار بيتله) كائيد از دور
از نصر نيز آيد و هربان الفرس) برقنا
آمد و يقال هربان اي يترخ
دس، هربان البعير هربان

محرکه سر كشته و سر اسبه كرويه از
سختي كرامه از افزوني مالش قطران
دهربان، بسيار راندن شتر را
در نيم روز چند تا كه سر كشته گردد
دهربان، نيك راندن شتر را
چنانكه سر كشته گردد از سختي كرامه
يقال هربان البعير حمله
على السير في العجوة حتى يكد
و هربان بزون و زجر كردن باغ را
و شارب رسيدن مينه
يقال هربان البعير فلان اذا بلغ منه

يعني دريافت او را
دهربان، است شدن از كمنی و نيز
هربان، هربان كزيب
و هربان هربان، حوجب كفتد سب
و موصی است به شايسته

دهربان، است شدن از كمنی و نيز
هربان، هربان كزيب
و هربان هربان، حوجب كفتد سب
و موصی است به شايسته

درج س، هرچاس، هرچاس، هرچاس
 تزاروقن اور فر به او غلط و القوا
 الجوامس بتقیم الجیم
 درج ش، هرچسته، کز بر جته
 شتر ماده سال خورده
 درج ع، هر جمع، کجف سخت
 درج ف، هر جفت، کتر شب
 مردست و نرم
 درج ل، هر لکه، کتله و کتله
 درج ج، کتفند و کتله کام
 درج جیل، هر ماں و ناز قامت
 و شتر اں کنده گوشت فر به
 درج هرد، با کسر شتر مرغ و مرد
 بی و قار و بی اعتبار
 درج د، بالضم زعفران و کل سرخ
 و بیخ و رختی است که بدان رنگ کنند
 درج دی، مسو با از هر رنگ کرده
 درج یقه، بالضم و سفید الیا آهنی
 با دستنی که بر اں کنیا بروی
 بجهه بر پتاسے و یواری بنده
 درج ذق، حرکت موضع است
 ببلاد الی کربن کلاب
 و اهدد المذذذ، فراخ کج دان
 درج می، با کسر مقصود و کتله
 درج آن، کتله موضع است و مرد
 درج آن، با فتح و ذوق گیا ہے
 است و نام مردے
 درج د، جامه زرد رنگ
 (من) هرچ التمر سوفا، بالفتح
 نیک بخت گوشت را و سهر ا کرد
 و در التمر خوب بخت شد
 لازم متحد و نیر هرچ و دیدن
 و پانده پاره کردن جامه را دست

یافتن بر چسبند و در آشوب رفتند
 در اثنای و قطن کردن در ناموس
 کسے و شکافتن بجهت تباہ کردن
 هر دت الشی اهویدة، لے
 اهدت الشی ارجیدة، یعنی خواتم آزا
 درج کید، نیک بختن گوشت را
 و سهر کردن شد و لبالفته جامه
 سهر و پو شیدین
 درج د، هر دبه، کد حجة نفعی
 از و بدن کر انبار
 درج کت، کتر شتیه کنده پیر مرد
 بدول کتلاں شکم
 درج د، هر دجهت شتاب رفتن
 درج د، هر دجهت کز بر جته کتلاں
 سال از شتر ماده وزن و از گو سپند
 هر دجهت ذق، شهر ساخته و لهر
 شمع الآ فی قول النبی صلی اللہ
 علیہ وسلم فی المسیر علی السلام
 ینزل عند المنارة الیضاء شریفة
 و شتی فی مرقذ قین ای محمدین معقولین
 و بیروی بالبدال المصملا
 هر د کت، با فتح نفعی از زجر
 شتر و کتله نذیر
 درج د، با کسر هر دجهت کتله
 جمع هر دجهت مونت هر د کتله جمع
 و فی المنزل و انفق من هر دجهت
 للحديث لحن عن بیع المرأة قبل
 المراد به الله الوضی الذی لا
 یتفقد به فاما المراد الی فلا خلاف
 جواز بیعه کذا فی شرح المهداب
 و نیز هر کرده از هر چیز و نام زنی
 و شکر است و داس (هرچ)
 موضع است بلعین فارس

دهش، بالضم بسیار ارب و
 شیر و زینے است بلند و ریامه و غیره
 دهات، آواز گریه یقال بصوت
 خانا ای صوت المرأة
 درج یما، کامیر بانگ سبک ز سزا
 کتر از بناح و ویوم هر دجهت رونک
 است که در اں میان کربن و ایل
 و تیم جنگ واقع شده و عارث
 بن سید سید تیم کشته شد
 دایو هر یق، کنیت عبد الرحمن
 بن حنظلحیابی کنی بها لاند
 دای النبی صلی اللہ علیہ وسلم فی
 کدهمه فقال یا ابا هر یق فاشته به ربه
 و اختلف فی اسما علی نعت ثلاثین
 قولا قلت و قال انما کما ابو احمد
 اعموشی عندنا فی اسم ابی هر یق
 عبد الرحمن بن هر یق هر دجهت
 و غلبت علیه کنیته فو کتله
 لا اسم لهنیز هر یق از اعلام
 زمان است و موضع در د قنما
 درج آن، با کسر قنما و کتله با ما
 درج آن، کتله بسیار سی و سی
 بورم که میان پوست و گوشت شعر
 حادث شود و پوست با بر زانو یا
 روان شدن حکم آن از هر بیماری که باطن
 درج کت، کتله و کتله است از اعلام
 موصول موضع
 درج اوله، بالضم آنچه بر الله از
 و از انکور
 درج آن، کتله او سبک بسیار بکم
 و نام سب معویه بن غنماده
 و هر گران، دره ساره شتر لاج و قلب
 عترت و نیز هر امان هر دجهت کانن

بشکست یا سنو بے دانست و غیر
 يقال لا تعرفون بما لا تعرفون و نیز
 عرف زور سائیدن تکبر بخود را
 و هرقاقت اخذ از مال بالیده شدن
 و زور سائیدن خرابی بخود را
 و تهویون زور سائیدن نخل ببار
 و شتابی نمودن یقار هرقوازلے
 الصلوة اے کجبتوا -
 ورق و هرق با کسب بر کن
 و هورقان با نفی و بی است بر
 و هرقان بضم هیم از بار بفتحها
 و هرقیم و فتح زور و یا یا جا
 کتاب و ال کرده و رسته و شینه
 و هرقان بضم شینه است بساط
 بحر صحرای عرب مدهی زوبان
 و هرقه هرق، لیا عمل به ان یس
 و هرق کرم صیف و رسته کاغذ
 و هرقه عرب است مهارق جمع
 و هرقه و هرقه نامان
 و هرقه با کسب بر ختم آب و
 خون و بز آن يقال هرق المساء
 یهرقه یفتح لواء هرقه و یقا
 ایضا هرقه یهرقه هرقا و
 هرقه یهرقه هرقا فیه هرقه
 و ذالک هرق و هرقا کون لیا فیه
 اصله ارقه یهرقه ارقه و اصل
 ارق اریق و اصل اریق یرریق
 و اصل یرریق یارریق فاندکوا حرکت
 و الشکون بین الرا و الیا فصا ارق
 و استعملوا القمزدتین فی قولهم
 انکوا اریق فقا کوا اریق
 مبدله یا الهاء و قال سیبویه فی
 اهرق یهرق انهم ابدلوا مین

الهمزة الهاء ثم الزمت فقلبت
 كما في من نفس لكلمة هم او خلق
 الالف بعد على نهاء و تركت الهم
 عوضا من حذفه لعین لاف
 اصل اهرق الهم و اهرق شاذ لا
 نظيره الا سماع بفتح اسطيا ما
 يفتح الالف في الماضي و ضم التاء
 في المستقبل لغة في اطاع بطبع
 فعملوا السین عوضا من ذهاب
 حركة عین الفعل فكذلك حكم
 الماء في يهريق و رنهق و هرق
 لواء يهقل و زهبة هراق بالتحريك
 و هرق را ما يهريق و هرقا
 يهققن ما نهما فلا يمكن ان
 ينطق به لان الهاء و الفاء جميعا
 ساكنتان في قولهم اول الليل
 يهق فروع اول سب
 هرق على غير الهمزة فاقرا
 و ثابت باش بر جائے خور
 ورق ال و هرق ال کسبل و رقی
 نام باد شاه روم و هرق ال من ضرب
 ال نازد اول من احد البيعة و نیز
 هرقل کز برج و هرقه کجمله
 هرقه است هرق
 و رکس و هرقس کفمنه بر با هرق
 که هرق کند و از بیج بر کنه شتران را
 و کسل و هرقه با فتح و ختلکن
 اندام نیکو خلقت خوش رفته
 و فیها لغات هرقه کجمله
 و هرقه کجمله و هرقه کجمله
 و هرقه کجمله و هرقه کجمله
 بنازه شراش و کجمله کجمله
 سرب هرقه کجمله

و هرقا کجمله با فتح ما ہی طسیر
 تن او با کجمله ما ہی یا شترانی
 یا شور او با کجمله کلال سیرس و کرد
 از نگاه اسلوح و یا
 و هرقا کجمله کجمله کجمله
 از شتر و مردم
 و رول و هرقه کجمله کجمله
 است میاں و رول و رفقن یا
 و رول بعد عشق یا شتاب عشق
 و رول و هرقم با فتح نیا کجمله
 و رول شتران کجمله کجمله
 است کجمله کجمله و هرقم کجمله
 و رول کجمله و ذوالهجوم کجمله
 و رول کجمله مرید الطیب الی سفیان
 و این هرقه با فتح بسین زبانه
 و رول کلال سال شنه و شاه کجمله
 و هرقم بن و هرقه کجمله
 و هرقم کجمله کجمله است بین ک
 بنا ای طیب داره از لول کجمله
 و هرقم کجمله کجمله کجمله است
 و هرقم بنی حوال
 و هرقم بن عبدالله کجمله کجمله
 و هرقم کجمله کجمله کجمله
 هرقم کجمله کجمله جمع
 هرقه کجمله کجمله کجمله
 و هرقم کجمله کجمله کجمله
 يقال یهرق هرقه ای نفسک
 و هرقه و نام سب الی کجمله
 و هرقه کجمله کجمله کجمله
 بن حیان و هرقم بن کجمله
 و هرقم بن قطیبه و هرقم بن عبد
 الله و هرقم بن کجمله
 و هرقم بن کجمله کجمله کجمله

تیب تا میان -
 و هیرمه، کفرت شیراده
 و هیرمه بن عبدالمطلب که پیر صحابی
 است و هیرمه بن سفیان صحابی
 و هیرم، کعبه بن پید بر خسته
 و هیرم، شتر برم خوار که
 بخوردنش زیر چنگ سپید گردد
 هوارم جمع
 و ذواهدم، کاسه لقب روی
 و هزلی، کسریه بیزم خشک
 و هزمن، کتان خرد و پوشش
 بقا ماله هزمن -
 و هزمن، حرکت و دنیا است
 از بنا ای تختین و مصر قیل
 با هماد دین علیه السلام حفظ
 العلوم فیها عن الطوفان او بنا
 سنان من الشکل و بنا و الا و ایل
 لما علوا بالطوفان من جهة الجرم
 و قیل فی تاریخها قد بین لهران
 و النهری السرطان و فیها ککل
 صرودیت و طلسم و نالی الله اکرام
 صغار کثیره و قیل مما قربان
 ملکین من ملوک مصر الاولین
 و هیرمه، باطلخ پرسی و سبب
 پرسی بیتل در وقت العشاء مهردمه
 رس، هیرم همتا حیدرک و هیرمه
 و هیرمه، سخته پیر کلان سال که پیر
 و الهزام، پیر کلان سال که پیر
 تقوییم پیر غرمت کلانین و بزرگ
 که انیدن بندک و هیرم و پیر
 و هیرم، خورد و پیر کون هیرم
 و هیرم، هیرم، باطلخ چاه

درم زرد هیرمه، کده هیرمه کلام که از
 صاحب خود پو شده و نسیز
 هیرمه خاندین و فرمودن انور
 و هیرمه، کفنه پادشاه کبیر
 پارس هیرمه ان بالضم و قائل
 مثله و نام پسر هیرم بن اسفندیار
 و پسر نو شیران و نیز هیرمه
 هیرمه است بر شعبه از شعبه
 دریا که هند قلعه میاں قدس
 و کرک و علمی است و در آفرین
 شهر است بخوزستان
 و درم، هیرمه، که حرکت ترش
 روئی و نالی بن مردم و بانگ و
 فریاد کردن از ترس
 و هیرماس، کفر طاس شیر
 سخت خون خوار مردم هیرماس
 که لابط مثله و بچه بنگ و ابو حذیفه
 هیرماس بن زباد صحابی است او
 هونق و اسم شریح و هو ماس
 بن حبیب تابعی
 و هیرمیس، کتندیل شیر سخت
 خون خوار و کادو میش و کر کردن
 در مط و هیرمیزنه، اوریناوس
 و سکه ما در زشت گره انید
 و درم، ح، هیرم، کسلس مرور و
 گریه شتابی و سبکی
 راهی مخرج به هیرم و سبکی
 و هیرم، کسلس مخرج یعنی درون
 گریه سبکی و هیرم مخرج ایضا سبکی
 در درون شبن آب و انگ
 و درم، هیرم، که پیر کلان
 سال و در چشما سبزه و فرود است
 اندام و تا قه حال مرور

و هیرم، کسلس پاره از سبک
 باقی مانده در کد سر و پاره و پشم
 باقی مانده و نیز موس بر کسلس انور
 هیرمیل جمع -
 و هیرم، کسلس پاره کسلس
 پیرم کسلس که در مثل و عموله
 و هیرم، کسلس هیرمه، بر کسلس
 موس و سکه راه و هیرم الشکر
 بر کسلس و تراشیدن و نیز هیرمه
 بی خود کسلس پیرم از پیری
 و تبا و کسلس
 و درن و هیرم، کسلس، نام پاره
 ابراهیم و پیر لوط علی السلام
 و هیرم، کسلس، بن عمران پاره
 بزرگ موس بن عمران است
 علیها، سلام که بعد فوق فرعون و
 قارون فوت کرد و رتبه و یک صد و
 هفتاد سال عمر داشت و ابو جعفر
 هیرم، کسلس، بن محمد بن محمد
 بنیم ظریف است از خلفای عباسیه
 و هیرم، کسلس، کسلس نسیز
 و هیرم، کسلس، باطلخ و ضم السنون و
 شد التختیه کیا هست است یا آن
 هیرم، کسلس، یا هیرم، کسلس
 با کسلس بالکسلس است و هیرم
 لوجع الحلق و تلین البطن -
 و درم، کسلس، کسلس، کسلس
 و هیرم، کسلس، کسلس، کسلس
 کسلس، کسلس، کسلس
 و درم، کسلس، کسلس، کسلس
 و هیرم، کسلس، کسلس، کسلس
 و هیرم، کسلس، کسلس، کسلس
 و هیرم، کسلس، کسلس، کسلس

